

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 847/2019
11.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Звездане Лутовац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Енике Већ, адвокат из ..., против туженог „НИС“ А.Д. Нови Сад, чији је пуномоћник Никола Шијан, адвокат из ..., ради поништаја, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 995/18 од 28.05.2018. године, у седници одржаној 11.03.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 995/18 од 28.05.2018. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 995/18 од 28.05.2018. године.

Образложење

Делимичном пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1650/16 од 23.01.2018. године, поништен је члан 4 Анекса број 15 уговора о раду од 09.08.2016. године, закључен између парничних странака. Обавезан је тужени да тужиљи понуди закључење анекса уговора о раду у којем ће бити назначено у којем грејду се налази радно место на које је тужиља распоређена, те утврди тужиљи зараду сагласно том грејду почев од дана ступања на рад. Одлучено је да ће одлуку о преосталом делу тужбеног захтева и трошковима поступка суд донети у коначној пресуди.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 995/18 од 28.05.2018. године, жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда је потврђена. Одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Тужиља је поднела одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права.

Предмет тражене правне заштите је поништај одредбе анекса уговора о раду. Одлука о тужбеном захтеву условљена је чињеницама утврђеним у поступку. Овде су то чињенице које се односе на садржину конкретног анекса уговора о раду од 09.08.2016.године, закљученог након што је тужила по одлуци суда враћена на рад код туженог, после периода у којем је почев од 15.10.2013.године била ван радног односа због незаконитог решења о престанку радног односа од 11.10.2013.године. Чињенице конкретног случаја условиле су одлуку о тужбеном захтеву у овој ствари. Због специфичности ситуације, не може се узети да она има карактер општости по чињеничним и правним питањима разматраним у спроведеном поступку. То је разлог због којег се не може прихватити навод ревизије туженог о потреби разматрања одређеног питања везаног за уговоре и анексе уговора о раду које закључује, као правног питања од општег интереса за све запослене у НИС-у и ради уједначавања судске праксе обзиром на бројност спорова, без показатеља да се они воде од стране запослених у ситуацији идентичној тужилиној. Према изнетом, предлог туженог за примену института изузетне дозвољености ревизије у овој правној ствари, није заснован на разлозима који би га учинили оправданим.

У конкретном случају, по оцени Врховног касационог суда нема услова за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној, ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

На основу изнетог, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 31.12.2013. године. Предмет тужбеног захтева је поништај одредбе анекса уговора о раду.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку где је ревизија, иначе, увек дозвољена (предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа) већ тужила тужбом тражи заштиту права из радног односа –

поништај анекса уговора о раду уз понуду за закључење новог анекса уговора о раду, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка је одбијен, јер трошкови састава одговора на ревизију нису били нужни и неопходни за вођење парнице, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић